

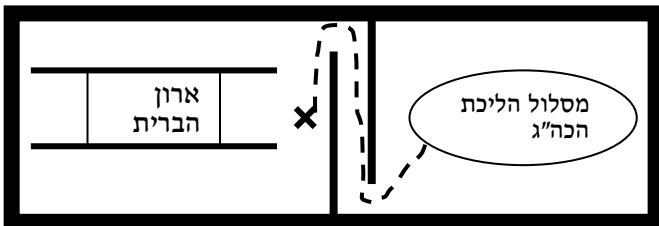
יומא נב: (המשנה) עד נג: (המשנה)

ביאורי מושגים

סיום תפילת 18 - תפילת 18 אינה רק בקשות שונות מה' אלא היא גם עמידה לנוכח פני הא-ל. לכן אסור לחשוב בה על שום נושא אחר ולכן אפילו אם נפל ספר קודש אין להרימו (אלא אם כן זה מפריע לו להתרכז) לכן אסור לעבור ב4 אמותיו של מתפלל. סיום התפילה הוא גם פרידה מהא-ל ועל כן יש לפסוע אחורנית שלוש צעדים (תחילה צעד קטן בשמאל, צעד גדול בימין ושוב צעד קטן בשמאל) ורק אז להפרד מא-להינו. אם אין מקום ניתן לפסוע גם לצדדים (בתנאי שפניו קדימה).

מצוה ועיכוב - בתחום הקדשים דרישה שמופיעה פעם אחת אינה מעכבת בדיעבד אלא אם כן היא נשנתה פעמיים או שנאמר בפירוש 'חוקה או כל ציווי דומה אחר.

אזהרה ועונש - התורה לא הענישה אלא אם כן הזהירה לכן על כל עבירה שעונשה מיתה צריך גם פסוק של עונש (גונב איש ומכרו... מות יומת) וגם פסוק של אזהרה (לא תגנוב)

המשנה

כניסת הכהן לקודש הקודשים:

1. נכנס מדרום לפרוכת הראשונה,
2. פסע צפונה בין הפרוכות
3. נכנס לקה"ק מצפון לפרוכת השניה,
4. הלך דרומה סמוך לפרוכת עד שהגיע למקום הארון

חפינת הקטורת

הניח את המחתה בין מקום שני הבדים
צבר את הקטורת על המחתה - והבית כולו התמלא עשן

יציאת הכהן מקודש הקודשים:

יצא כמו שנכנס (הלך אחורה כשפניו כלפי קודש הקודשים)
בהיכל היה מתפלל תפילה קצרה. (כדי שלא להלחין את עם ישראל)

יאשיה גנז את הארון וכל חפציו - לכן במקדש השני לא היה ארון. תיאור המשנה (שאנו יודעים שהוא מתייחס למקדש השני בגלל שתי הפרוכות) מתייחס למקום הארון ובדיו ולא לארון עצמו.

ישנו שלוש שיטות כיצד הקטיר את הקטורת:

1. פיזר שכבה דקה של קטורת על הגחלים (וכך הקטורת עלתה מיד)
2. צבר את הקטורת ממנו והלאה (וכך לקח זמן עד שהקטורת עלתה)
3. צבר את הקטורת ממרחק אליו (וכך לקח זמן עד שהקטורת עלתה)

המשנה שלנו סברה שצבר (כמו אפשרויות 2 או 3) אביי דייק מהמשנה בתמיד כמו אפשרות 3.

כך יש לנהוג כשמסיים עבודת קודש וכשמסיים את תפילת 18 וכשנפרד מרבו המובהק.

כשמסיים את תפילת 18 פוסע 3 פסיעות אחורנית, פונה לשמאלו (שהוא ימין ה') ואחר כך לימינו (שהוא שמאל ה') - ואז יפרד מה'.

על מה התפלל הכה"ג:

- א. סייע לעם ישראל להתגבר על איתני הטבע (אם השנה תהיה חמה עשה אותה גשומה)
- ב. שמור על הריבונות היהודית,
- ג. דאג שפרנסתו של אחד מישראל לא תבוא על חשבון חברו,
- ד. כשצרכי היחיד מתנגשים בצרכי הרבים - אל תקשיב ליחיד.

שלושת הפסוקים בעניין הקטורת

'ונתן את הקטורת... לפני ה'

'כי העלן אפאה אל הכבודות'

'וכיסה עלן הקטורת... ולא ימות'

מהפסוק הראשון לומדים שיש להקטיר את הקטורת בקודש הקודשים (בניגוד לצדוקים שהבינו שיש להקטיר אותה מבחוץ ולהכנס לקודש כשהכה"ג מוקף בעשן ריחני)

משני הפסוקים הללו לומדים שיש להוסיף עשב מעלה עשן לקטורת (ואם לא הוסיף חייב מיתה!!!)

למה צריך שני פסוקים:

- א. ללמד שניתן להשתמש גם בשורש של העשב וגם בעליו
- ב. ללמד גם על הקטורת של יו"כ וגם על שאר השנה,
- ג. אחד למצוה (לכתחילה) ואחד לעכב (בדיעבד),
- ד. אחד לעונש ואחד לאזהרה.

לפי הצעה ד' האזהרה נאמרה לפני חטא נדב ואביהו והעונש נאמר אחרי כיוון שכך חייבים להניח שעונשם של נדב ואביהו לא היה בגלל הקטרת הקטורת אלא בגלל שהורו הלכה בפני רבם (משה)

אמנם יש איסור מיתה גם על ביאה ריקנית אבל ניתן למצוא תרחיש שבו אין את האיסור של ביאה ריקנית ויש את האיסור של הקטרה ללא מעלה עשן.